23/04/2019

Μητρ. Γλυφάδας: “Με την ανάσταση του ο Χριστός ανοίγει τις πύλες του παραδείσου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γλυφάδας

Την πρώτη Πασχάλια Εγκύκλιο ως Μητροπολίτης Γλυφάδας εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Αντώνιος. “ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἄνοιξε τίς Πύλες τοῦ Παραδείσου καί ἐσηματοδότησε μιά νέα ζωή, τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τήν ἀναδημιουργία καί ἀνακαίνιση τῶν πάντων. Στό ἀναστημένο καί ἀφθαρτοποιημένο σῶμα τοῦ Ἰησοῦ συναναστήθηκε δυνάμει ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπίνη φύση, τήν ὁποία εἶχε προσλάβει ὁ Κύριος ἀντιπροσωπευτικά κατά τήν Ἐνσάρκωσή Του” αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Ακολουθεί η Εγκύκλιος:

Ἀναμφισβήτητα, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου εἶναι τό συγκλονιστικότερο γεγονός πού ἐγνώρισε ποτέ ὁλόκληρη ἡ παγκόσμια ἱστορία. Εἶναι ἡ καρδιά καί ἡ πεμπτουσία ὅλου τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, σ᾽ ἕναν μεγαλειώδη ἀναστάσιμο παροξυσμό του, ἀποφαίνεται ὅτι ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου

διαφέρει ποιοτικά ἀπό ὅλες τίς ἄλλες χριστιανικές ἑορτές, ὅπως ὁ ἥλιος ἀπό τά ἄστρα τῆς νύχτας.

Ὁ οὐρανοβάμων Ἀπόστολος Παῦλος, βιώνοντας ἔντονα τήν ἀπροσμέτρητη σωτηριολογική διάσταση τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, κάνει τήν καταπληκτική ὁμολογία: «Ἐάν ὁμολογήσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεός ἤγειρεν Αὐτόν ἐκ νεκρῶν, σωθήση» (Ρωμ 1, 9). Καί πράγματι· ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἄνοιξε τίς Πύλες τοῦ Παραδείσου καί ἐσηματοδότησε μιά νέα ζωή, τήν ἐν Χριστῷ ζωή, τήν ἀναδημιουργία καί ἀνακαίνιση τῶν πάντων. Στό ἀναστημένο καί ἀφθαρτοποιημένο σῶμα τοῦ Ἰησοῦ συναναστήθηκε δυνάμει ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπίνη φύση, τήν ὁποία εἶχε προσλάβει ὁ Κύριος ἀντιπροσωπευτικά κατά τήν Ἐνσάρκωσή Του. Γι᾽ αὐτό μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἐλυτρώθη δυνάμει ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα, ἀλλά καί ὁ καθ᾽ ἕνας ἀπό μᾶς προσωπικά. Ἔκτοτε ἀπομένει σέ μᾶς αὐτήν τήν δυνάμει λύτρωση νά τήν κάνουμε καί δική μας λύτρωση, διά τῆς πίστεως καί τῆς ὑπακοῆς σέ Αὐτόν. Καί λύτρωση σημαίνει ζωή αἰώνια μαζί μέ τόν Χριστό.

Ὁ Κύριος μέ τήν ἔνδοξη Ἀνάστασή Του κατήργησε οὐσιαστικά τόν θάνατο. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ἀποκαλύπτει χαρακτηριστικά: «Νυνί δέ Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α΄ Κορ. ιε΄, 20). Καί παρακάτω πάλι τονίζει: «Εἰ νεκροί οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καί πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκομεν» (Α΄ Κορ. ιε΄, 32). Ἄν, δηλαδή, δέν ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί, ἄς φᾶμε καί ἄς πιοῦμε, ὅπως ὅσοι δέν πιστεύουν στόν Χριστό καί δέν προσδοκοῦν νά ζήσουν αἰώνια μαζί Του, διότι αὔριο θά πεθάνουμε, θά σβύσουμε, θά χαθοῦμε. Ὅμως ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριος Ἰησοῦς προτυπώνει καί τήν δική μας σωματική ἀνάσταση, ἡ ὁποία θά λάβῃ χώρα κατά τήν δευτέρα παρουσία Του. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος βροντοφωνεῖ μέσα ἀπό τόν περίφημο κατηχητικό Λόγο του: «Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδείς ἐπί μνήματος». Καί ἐμεῖς ὁμολογοῦμε καί ἀποδεχόμεθα στό τελευταῖο ἄρθρο τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως: «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καί ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Ἀδελφοί μου αγαπητοί,

Στό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ στηρίζεται ὁλόκληρη ἡ πίστις μας καί ὁλόκληρη ἡ ζωή μας, ἡ παροῦσα καί ἡ μελλουσα. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶχε ἀναστηθῆ ἐκ νεκρῶν, τότε δέν θά ὑπῆρχε λόγος νά πιστεύουμε σέ Αὐτόν. Γι᾽ αὐτό γράφει πάλι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. ιε΄, 17). Δηλαδή, ἐάν ὁ Χριστός δέν ἀνεστήθη, εἶναι μάταια ἡ πίστις σας. Δέν ὑπάρχει λόγος νά πιστεύουμε σέ μιά ἀπάτη. Ἄς ζήσουμε ὅπως θέλουμε.Χωρίς νά προσδοκοῦμε σέ μιάν ἄλλη ζωή πέραν τοῦ τάφου. Ἐδώ τελειώνουν ὅλα. Δυστυχῶς, αὐτή εἶναι ἡ ἄποψη πολλῶν σήμερα, πού δέν ἔχουν ἀφήσει νά σταλάξῃ ἡ ἀγάπη τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ στίς καρδιές τους. Γι᾽ αὐτό δέν βιώνουν τήν

παρουσία Του στήν ὕπαρξή τους. Και προτιμοῦν τά ἔργα τοῦ σκότους μᾶλλον, παρά τά ἔργα τοῦ φωτός (πρβλ. Ἰωαν. γ΄, 19).

Ἐμεῖς, ὅμως, ἀδελφοί μου, ἀπόψε ἤλθαμε ἐδῶ, ὄχι γιά νά τηρήσουμε ἕνα ὡραῖο ἔθιμο. Ὄχι ἁπλῶς γιά νά ἀνάψουμε τίς λαμπάδες μας καί νά ποῦμε χρόνια πολλά καί ἀμέσως μετά νά φύγουμε γιά νά φᾶμε τήν μαγειρίτσα. Ἤλθαμε ἐδῶ, διότι πιστεύουμε ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός πράγματι ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν μέ τήν δύναμη τῆς θεότητός Του καί ἔγινε τό θεμέλιο καί τῆς δικῆς μας μελλοντικῆς ἀναστάσεως στήν μακαρία αἰωνία ζωή τῆς Βασιλείας Του.